

„E“ épület

Ment lefelé a lépcsőn. Lépcsők. forduló - bágyadt félsötét – lépcsők
Üresen hangzanak a léptek ... Szürke falak. lépcső, forduló, lépcsők –
VI....V....IV....III. emelet – lépcsők...

Konokul, monoton – egyhangú sorakozással – lépcsők, fal, kő.
sötét – utálatosan szétfosló, szétoszló fény. Fáradtság.
Rossz hangulata támad ezektől ... visszafordul, befelé – önmagába, de
ott sem talál semmit., csak ugyanezt ... Zsibbadt kábulatot, félelmetes csendet,
elszomorító kicsinységet – ijesztő, hogy mennyire pici, mennyire fáradt, és
mennyire nem szép ez az egész.

Lépcsők. forduló...lépcsők-

Gyenge a lába...

I. emelet...

Kifordul az ajtón – A börtön kitárul – élet utáni csend van. fekete nyugalom.
Előtte egy óriási terem sötétlő bejárata – mélyén széksorok. csak sejti inkább, mint
látja...szemét körbefogja egy igen gyengén érkező vörös kis fénysugár – Ezt is
csak sejteni lehet...Kicsi a sugar – majdnem darabjaira hullik a sötétben. alig
tud átvergődni - a csenden. de itt van. Kedvesen - simogató megnyugtatóssal –
halkan a szemébe lopózik...A teremből jött... Messziről – Megáll egy pillanatra –
Elmúlik minden. Sóhajt egyet.

Márványpadló. égbe szökő üvegfalak – kellemes csillogás, halk sötétség.
boldog árnyat adó homály –

Egy karcsú pálma – széthinti gyönyörű leveleit. Szép. Rejtett fényforrás...
Jó itt...

Elmosolyodott. Szerette ezt az első emeletet...Balra széles lépcső...A tekintete
lesiklik rajta a földszintre – Egyedül volt...Egyedül – boldogan. Megindult lefelé -

(valamikor harmadikban az egyetemi matek-fizika előkészítőről lefelé baktatva az
„E“ épület VII. emeletéről.)